

dež. predsednik baron Hein, nadvojvoda Leopold Salvator, baron Schwegel, minister Wittek, tržaški deželni predsednik Goess itd. Vse je bilo polno veselja nad dovršenim velikim podjetjem. Zdaj le čakamo, da bo prevrtan tudi predor skozi Karavanke, ki zveže Kranjsko s Koroško.

Naši slikci nam kažeta dva prizora te slavnosti. Na str. 440. vidijo čitatelji, kako se vozijo slavnostni gostje — dobro zaviti v nepremočljive halje, ker v predoru je moko — proti ozaljšanemu vходу. Na str. 441. pa je prizor med sv. mašo. Na slavnostnem odru so odlični zastopniki oblasti: v sredi stoji visoka postava nadvojvoda Leopolda Salvatorja, ob strani je deželni predsednik kranjski baron Hein in drugi zastopniki vlade, avtonomnih oblasti in podjetništva. Med okraski so tudi vrtni stroji, kateri sedaj ne besne več proti skali. ampak mirno gledajo na svoje delo.

Ruska pehota z bicikli.

Rusko-japonska vojska.

Ruse in japonske vojne sile si stojte zdaj nasproti na suhem. Trije japonski armadni zbori pod poveljstvom generalov Kuroki, Nodzu in Oku, ki štejejo skupaj do 298.000 mož, izkušajo Ruse pregnati iz polotoka Ljaotuna, premagati Kuropatkin in ga potisniti iz Mandžurije. Japonci se hočejo polastiti vse Mandžurije in svojo oblast na azijski celine raztegniti kar moči daleč proti zapadu.

Port Artur oblega general Oku. Japonci imajo še izza zadnje vojske s Kitajci natančne zemljevide, katere so njihovi skrivni ogleduhi še izdatno izpopolnili. Kitajcem so pač lahko vzeli Port Artur, a Rusi so ga toliko utrdili, da pojde zdaj mnogo težje, ako ga sploh dobe. Napadi se vrše z morske in s suhe strani. General Oku koplje globoke prekope v stranski smeri z ostrimi ovinki, in v teh prekopih se dobro zavarovane pred ruskimi strelji pomikajo dalje japonske baterije. Za največje obležne topove, ki streljajo čez griče, da jih Rusi ne vidijo, imajo zidane temelje. Pristanišče pa še ni zaprto, in nedavno je

še brza in predrzna križarica „Novik“ z desetimi torpedovkami šla iz pristana in se nepoškodovana vrnila.

Da bi Japonci z naskokom vzeli Port Artur, pač ni mogoče. Kajti portarturske trdnjave so ločene in se raztegajo v široki vrsti ob dobro zavarovanih gričih, tako da bo sovražnik moral vsako utrdbo vzeti posebej, kar ne bo šlo brez velikanskih izgub in krvavih bojov.

Proti severu stoji general Kuroki — sedaj glavni nasprotnik Kuropatkinov. Ruski vrhovni poveljnik je s svojimi štabom v Ljaojanu, in ta ne kaže nikake volje, da bi se dal od japonskega predrznega izzivanja privabiti na negotova tla, kjer bi utegnila njegova armada doživeti težek poraz. Kuropatkin ne gre za trenutnimi uspehi, ampak on ve, da je Kuroki tem slabši, čim dalje gre proti severu. Kuropatkin mu je poslal za hrbet v severno Korejo kozaške oddelke, kateri s predrznimi naskoki napadajo njegove transporte in so vzeli ali uničili že mnogo provianta in municije. General Rennenkampf je poveljnik teh predrznih jahačev.

Doslej je japonska armada prizadela Rusom tri težke udarce na suhem. Od 23. aprila do 1. maja je trajal boj ob reki Jalu pri Tjurenčenu. Ta reka, ki meji Korejo na severu, je delila tudi obe sovražni armadi. Kuropatkin s svojo armado ni šel do nje. Njene bregove je branil general Zasulič. Japonci so si izsilili prehod čez reko. Bil je dolg boj, kateri se je končal s tem, da so Rusi morali opustiti svoje postojanke. Japonska armada je pa šla čez reko. Japonci so po cel kilometer daleč

bredli do pasu in do prsi v vodi in napadali Ruse z divjim fanatizmom. Tako je Kuroki prišel v Mandžurijo in se polastil Fenvančena.

Tu si stojita zdaj nasproti velika sovražnika in drug se boji drugega napasti že skoro dva meseca. Kajti kadar se udarita, bo tekla kri v potokih, in ta bitka bo odločila vojsko za dolgo časa. Kuropatkin se ne premakne iz Ljaojana, Kuroki pa pošilja manjše oddelke semtertje, prednje straže se udarijo tuintam, velike bitke se pa vsak izogiblje.

Med tem so pa Japonci delali na jugu. Vzeli so Njučvan ob izlivu reke Ljao-he, in bombardirali Dalnij, krasno in dragoceno rusko trgovsko pristanišče poleg Port Arturja.

Ko so pred leti Rusi dobili v posest Port Artur, so napravili iz njega popolno vojno pristanišče, Dalnij pa so odločili za trgovski pristan. Izvršitev tega dela so izročili ruskemu inženirju Saharovu. Ko so bili načrti dovršeni, so pričel v poletju 1899 z delom, in 10.000 delavcev je dovršilo tekom 12 mesecev 4,5 km dolgo in 2,5 km široko krasno pristanišče, kjer stane do 50.000 oseb. Dalnij je končna postaja sibirsk